

Bodem en verleiding

Op 8 juni 2007 heeft de Ministerraad ingestemd met het Besluit en de Regeling Bodemkwaliteit. Gemeenten en waterschappen krijgen meer bevoegdheden op het gebied van de bodem. Het zal gemakkelijker worden om licht verontreinigde grond opnieuw te gebruiken. De Technische commissie bodembescherming pleit in het rapport 'Slim monitoren van bodemkwaliteit' voor een centrale regie bij het volgen van de bodemkwaliteit. Dat lijkt met elkaar in tegenspraak. Is het uitgangspunt nu centraal of decentraal?

Bodemkaarten heb je in soorten en maten. Afhankelijk van het doel kies je een passende schaal. Wil je een overzicht van alle lössgronden in de wereld? Of wil je weten welk terrein in de gemeente het meest geschikt is voor de berging van water? Heb je interesse in de kwaliteit van de Nederlandse landbouwgronden? Of wil je nagaan in welke wijk je een bepaalde partij grond kwijt kunt? Afhankelijk van de vraagstelling kies je een passende schaal. Dat maakt nogal wat uit voor de schaalgrootte van de kaart.

Van gemeentelijke kaarten kun je gemakkelijk landelijke kaarten maken. Zeker met de huidige technische hulpmiddelen. Maar het omgekeerde geldt niet. Dat pleit inderdaad voor een centrale regie. Maar op basis van mijn contacten met gemeenten verwacht ik dat lang niet alle gemeenten een centrale regie zullen omarmen. Zij monitoren de bodemkwaliteit immers voor eigen doeleinden. De landelijke overheid zal de decentrale overheden dus moeten verleiden om hun plaatselijke werkzaamheden onder landelijke regie voort te zetten. Een uitnodigende houding en de juiste argumenten zijn het begin. Op elkaar aansluitende werkwijzen, computerprogramma's en databases zijn een vervolg. En kaarten of andere overzichten op elke gewenste schaal zijn het wenkende perspectief. Waar wachten we nog op?